

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U RIJECI
Rijeka, Frana Supila 16

Broj: KOZ-DO-54/2020
Rijeka, 29. lipnja 2026.
IK/IK

REPUBLICA HRVATSKA OPĆINSKI SUD U RIJECI	Posl. br.: <u>KZD-60/20</u>
Postavlja se primjerenk pravodobno izjavljeno žalba o žalbi od roku od <u>8</u> dana od dana primljene žalbe, možete podnijeti ovim sudu odgovor na žalbu u <u>3</u> radnim danima.	
U Rijeci dana <u>17.7.26</u>	
Ovlašteni službenik <u>A</u>	

ŽUPANIJSKOM SUDU U RIJECI

putem

OPĆINSKOG SUDA U RIJECI

Protiv presude Općinskog suda u Rijeci poslovni broj: Kzd-60/2020 od 23. svibnja 2026., u kaznenom predmetu protiv I- opt. Croatia Šojat i dr., zbog kaznenog djela iz članka 177. stavak 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 – dalje u tekstu: KZ/11), na temelju članka 38. stavak 2. točka 10. i članka 463. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25, 13/26 – dalje u tekstu: ZKP/08), podnosim

ŽALBU

- zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470. stavak 2. ZKP/08)

Obrazloženje

Pobijanom presudom Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj: Kzd-60/2020 od 23. svibnja 2026. godine I- optužena Croatia Šojat i II- optuženi Marinko Pintar oslobođeni su optužbe da su počinili kazneno djelo povrede djetetovih prava iz članka 177. stavak 1. KZ/11.

Iz obrazloženja presude proizlazi u bitnom da iz izvedenih dokaza ne proizlazi s nedvojbenom sigurnošću dokazanim da su optuženici svojim ponašanjem grubo zanemarili brigu o zajedničkom maloljetnom djetetu Manueli Pintar, nego da su o djetetu skrbili kako su mogli s obzirom da su bili mladi, a dijete rođeno sa

zdravstvenim poteškoćama te da su bili bez stalnog zaposlenja i financija, radi čega da je dijete bilo kratkotrajno izdvojeno iz obitelji, no da je u suštini stalno bilo s majkom, dok je oca doduše rjeđe viđalo.

Navedeno da proizlazi iz suglasnih iskaza svjedoka koji da su iskazali kako su optuženici brinuli o djetetu te da su zajedno s djetetom živjeli kod bake djeteta Zlatice Tomljanović Šojat, te da su ostavljali dijete kod bake kada bi išli u potragu za poslom, a pritom da su slali novce i pakete koliko su mogli, s time da je više izbjivao II - optuženik. Dijete da su odbijali cijepiti, no da samo ne cijepljenje ne znači da je djetetovo zdravlje bilo ugroženo. U inkriminirano vrijeme da je dijete bilo zbrinuto i imalo adekvatnu skrb oba roditelja, a u vrijeme njihove odsutnosti da je o djetetu brinula baka.

Predmetnom žalbom pobijamo navedenu presudu smatrajući da je sud pogrešno utvrdio odlučne činjenice, odnosno nepravilno utvrdio odlučne činjenice na temelju kojih je izveo zaključak da iz izvedenih dokaza ne proizlazi dokazanim da su I- optužena Croatia Šojat i II- optuženi Marinko Pintar počinili kazneno djelo povrede djetetovih prava iz članka 177. stavak 1. KZ/11.

Naime, pažljivom analizom iskaza svih ispitanih svjedoka, a napose čitanjem i analizom opsežne dokumentacije Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Senj, proizlazi da su optuženici kao roditelji zajedničkog maloljetnog djeteta Manuele Pintar kada je dijete bilo u dobi od nepune dvije godine, a I- optuženica kao majka u dobi od 27 godina života, te II-optuženik kao otac u dobi od 23 godine života, dakle ne tako mlade životne dobi kako to zaključuje i njihove propuste opravdava prvostupanjski sud, dijete ostavili na skrb baki dok su oni zajedno otišli u Njemačku, nakon čega su mijenjali zaposlenja, mjesta boravka i bili nedostupni. Upravo zbog navedenih propusta u skrbi o djetetu, kao i neadekvatnih ponašanja I- optuženice kao majke, potom sumnje na zlouporabu opojnih sredstva II- optuženika, navedeni je ured kontinuirano tijekom inkriminiranog razdoblja poduzimao mjere obiteljsko-pravne zaštite i to prvotno u vidu žurne mjere izdvajanja djeteta iz obitelji dana 19. srpnja 2018., potom mjere stručne pomoći i potpore u ostvarivanju skrbi o djetetu dana 14. lipnja 2019., te u konačnici i intenzivne mjere stručne pomoći i nadzora nad roditeljskom skrbi u odnosu na dijete dana 28. svibnja 2021. Provođenju navedenih mjera prethodili su postupci procjene stručnog tima navedenog ureda o razvojnim rizicima djeteta, pa kako je utvrđeno da roditelji ugrožavaju djetetov psihofizički i socijalni razvoj to su navedene mjere kontinuirano i poduzimane. Nadalje proizlazi utvrđenim da je skrb o djetetu od strane I- optuženice postala adekvatnijom od kolovoza 2019., međutim da je i dalje odbijala cijepiti dijete te da nije adekvatno surađivala sa stručnim djelatnicima radi čega su i produljivanje mjere, dok da se II-optuženik pojavio u listopadu 2019., nakon čega je ponovno postao nedostupan te da nije viđao dijete i doprinosio za njegovo uzdržavanje unatoč tadašnjem dogovoru s I- optuženicom.

Nadalje, proizlazi da se baka djeteta Zlata Tomljanović Šojat, kojoj su svoje dijete ostavili na skrb, u više navrata obraćala za pomoć stručnim djelatnicima HZSR, PU Senj, navodeći da se njezina kći, I-optuženica često nenajavljeno udaljava od kuće, a kada je kući da je na njoj cjelokupna briga o djetetu, dok otac djeteta, II-optuženik dolazi vrlo rijetko vidjeti kćer, te da je u tek dva navrata dao nešto novaca za dijete, a da se njoj izrazito teško brinuti o malom djetetu. Navedeno proizlazi iz

dokumentacije HZSR, PU Senj koja je pročitana na raspravi, pa tako i izjava Zlate Tomljanović Šojat, za koje je potvrdila da ih je vlastoručno potpisala, a koje je navode na raspravi pokušala izmijeniti, očito kako bi otklonila kaznenu odgovornost svoje kćerke I- optuženice i II-optuženika koji su u međuvremenu preuzeli brigu o djetetu, neuvjerljivo sada navodeći da se je za pomoć obraćala zbog svađa između njezine kćerke i oca djeteta. Potonja je svjedokinja, osim toga, na raspravi iskazala kako se o svojoj unuci Manueli brinula od rođenja, a da su potpisi na zapisnicima HZSR, PU Senj o uzimanju izjava o nje doista njezini.

Nadalje, iz iskaza svjedokinje Romane Vitković, voditeljice mjere nadzora, proizlazi da je na početku svog iskaza iskazala kako se ne sjeća konkretnog slučaja, no da je uvidom u izvješća utvrdila da su provođene naprijed navedene mjere, kojih je ona bila voditelj do 2022., da bi potom navela da su oba roditelja adekvatno surađivala i brinula se o djetetu. Potonji navodi upućuju na upitnu vjerodostojnost njezinog iskaza u pogledu brige o djetetu napose kada se ima u vidu činjenica da je navedena mjera stručne pomoći i potpore višekratno produžavana, da bi 28. svibnja 2021. bila izrečena i stroža mjera intenzivne stručne pomoći i nadzora, koja je obustavljena 2022.

Iz iskaza svjedokinje Kristine Plavčić, socijalne radnice HZSR, PU Senj, u bitnom proizlazi da se u odnosu na optuženike vodio postupak zbog zanemarivanja djeteta, da se tijekom inkriminiranog razdoblja baka djeteta Zlata žalila na svoju kćer i njezinog partnera da ne brinu o djetetu, pa kako oni nisu niti imali saznanja gdje su roditelji, da se majka djeteta nalazila izvan mjesta prebivališta, te da nije znala gdje je II-optuženik, te da nisu davali dovoljno sredstava za dijete da su zaključili kako se radi o zanemarivanju. Od 2022. da se situacija bitno promijenila i da roditelji vode dužnu skrb o djetetu.

Također, iz dopisa spec.ped.ord. Mirjane Eleršek Gržin od 7. lipnja 2019. proizlazi da roditelji ne vode adekvatnu zdravstvenu skrb o djetetu Manueli, da je odbijaju cijepiti te je ne dovode na preventivne preglede, da brigu o djetetu vodi isključivo baka djeteta Zlata, a kad je majka djeteta prisutna da svojim neadekvatnim ponašanjem otežava medicinski tretman. Na raspravi u svojstvu svjedoka ispitana imenovana pedijatričarka djeteta iskazala je između ostalog da su roditelji bili protiv cijepljena djeteta, iako za to nisu imali nikakvih zdravstvenih kontraindikacija, a što da nije u interesu djeteta, već naprotiv da štetno utječe na dijete. Tako, s obzirom da je procijepljenost preduvjet za upis u vrtić, dijete Manuela nije mogla isti polaziti, pa je tako bila zakinuća i u socijalnom razvoju.

Nadalje, svjedokinja Željka Vojinović, psihologinja HZSR, PU Senj, proizlazi u bitnom da je brigu o djetetu vodila baka, koja da joj je znala reći kako rijetko šalju novce i pakete iz Njemačke, da su oba roditelja odbijala suradnju s njima kao stručnim djelatnicima, a kada je ona dolazila u obitelj da optuženica baš i nije pokazivala interes za dijete.

Stoga, držim da pažljivo i savjesno analizirajući rezultate cjelokupno provedenog dokaznog postupka, proizlazi dokazanim da su I- optužena Croatia Šojat i II- optuženi Marinko Pintar tijekom inkriminiranog razdoblja počinili kazneno djelo povrede djetetovih prava iz članka 177. stavak 1. KZ/11, i to na način kako im se optužbom stavlja na teret. Okolnost da je, nakon tri godine provođenja mjera

obiteljsko-pravne zaštite u vidu mjere stručne pomoći i potpore koja je rezultirala pozitivnim pomacima, njihova roditeljska skrb o djetetu Manueli postala adekvatna, jedino o čemu su suglasno iskazivali svi svjedoci, svakako treba uzeti kao olakotnu priliku izbora vrste i mjere kaznenopravne sankcije, no držim da njihovi grubi roditeljski propusti i neadekvatno ponašanje kao roditelja spram djeteta, u vrijeme njegove niske kronološke dobi od nepune dvije do četiri godine života, zaslužuju osudu, a sve kako bi se ostvarila svrha specijalne i generalne prevencije.

Stoga

predlažem

da Županijski sud u Rijeci uvaži razloge ove žalbe te da pobijanu presudu preinači na način da optuženicima izreče osuđujuću presudu i adekvatnu kaznenu sankciju, odnosno podredno da pobijanu presudu ukine i uputi predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

ZAMJENICA OPĆINSKE DRŽAVNE
ODVJETNICE ZA MLADEŽ

Ivana Košćec

IVANA KOŠĆEC

Elektronički potpisano: 29.06.2026T21:27:24 (UTC:2026-06-29T19:27:24Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 7d902a9d-57b1-42a3-a265-8c84a31e07b4

Općinsko državno odvjetništvo u Rijeci

